

Gdańsk, 15 czerwca 2022

prof. Ludmiła Ostrogórska

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Wydział Rzeźby i Intermediów

Recenzja dorobku artystycznego i naukowego dr Roberta Bučka
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
sporządzona na prośbę Rady Doskonałości Naukowej.

OGÓLNE INFORMACJE O HABILITANCIE

Uzyskane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne

W 2007 roku uzyskał tytuł magistra sztuk pięknych na Wydziale Rzeźby Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie. Dyplom pod kierunkiem prof. Mariusa Kotrby.

W 2012 roku na podstawie oceny dorobku artystycznego i złożonej rozprawy pt. „Struktury” uzyskał stopień doktora sztuki w dyscyplinie sztuki piękne, przyznany uchwałą Rady Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Promotor: prof. ASP Wrocław Janusz Kucharski Recenzenci: prof. Andrzej Szarek, UŚ Cieszyn, prof. ASP Wrocław Aleksander Zyśko.

Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu

W okresie 2007-2012 był zatrudniony w Katedrze Rzeźby Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Ostrawskiego w Ostrawie na stanowisku adiunkta.

Od 2015 do dziś pracuje jako adiunkt na Wydziale Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu, gdzie jest kierownikiem pracowni Ceramiki i gwarantem kierunku Rysunku.

Dokumentacja

Dokumentacja habilitacyjna Roberta Bučka została ujęta cyfrowym zapisem w folderach:

Robert Buček Autoreferat, Robert Buček katalog 4 + 1_++kk, Robert Buček wykaz, Robert Buček Autoreferat English, Robert Buček Dane wnioskodawcy, Robert Buček film dokumentalny, Robert Buček Portfolio, Robert Buček wniosek przewodni oraz w/w materiały zostały przedstawione w wersji papierowej.

Osiągnięcia artystyczne po uzyskaniu stopnia doktora.

Wystawy indywidualne zrealizowane po uzyskaniu stopnia doktora sztuki:

2014 „Apokryfy” galeria MK, Uherské Hradiště, Czechy

2016 „Robert Buček, RZEŻBY” Miejska Galeria Otrokovice, Czechy

2016 „Zmartwychwstanie” galeria Hrob, Olomuniec, Czechy

2017 „Robert Buček – RZEŻBY” Sykora HOME, Praga, Czechy

2019 „A river is my favourite neighbour” (Rzeka jest moim ulubionym sąsiadem) Galeria ASP Gdańsk, Polska; „Dom je tvoj pevny bod” (Dom jest twoim pewnym punktem) razem z Mira Podmanická Galeria X, Bratysława, Słowacja

2020 „4+1/3+kk” Galeria Caesar, Galeria XY, Basement Project, Atrium, Centrum Sztuki Uniwersytetu Palackiego, Kościół Matki Bożej Śnieżnej, Olomuniec, Czechy

2021 „Neseberež” (Nie zbierzesz), razem z Jitką Královą, Oblastní Galerie Vysočiny v Jihlavě, Jihlava, Czechy.

Udział w przeszło 30 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą po uzyskaniu stopnia doktora sztuki.

M.in.:

2012 Bytový Salon, Ostrava; Babilon , Kopalnia Michal, Ostrava ; Stigmata, Cooltour club, Ostrava; Borkel en Schaft open air exhibition, Borkel, Holandia; 2016 przestrzenie wystawiennicze Senatu Republiki Czeskiej; 2017 SALON CZESKO-AUSTRIACKI, galeria Gausplatz, Wiedeń, Austria; 2018 , Artgila 123, INSEA International Traveling Pottery (Międzynarodowa Ceramika w Podróży); 2019 , SALON CZESKO-AUSTRIACKI, Muzeum okręgowe Meidling, Wiedeń; 2020 Muzeum Czech Wschodnich, Hradec Králové; Galeria U Přivozu, Hradec Králové; Waste To Create Online Art Exhibition, Eco Aware Art Gallery, India ; „1st International biennale of installation and sculpture, IAVPOA; 2021, Pragovka Gallery, Praga; Festiwal sztuki w przestrzeni publicznej, Ostrava; Galeria Art Space NOV, Pardubice;

Keramika – Ceramika, Galeria Atrium UCUP, Ołomuniec; The 30th Anniversary of Caesar Gallery, Ołomuniec; Galeria Miejska Hustopeče,

Informacja o zrealizowanych projektach artystyczno – badawczo – naukowych i działalności organizacyjnej

2015, 2016, 2017, 2018, 219 Letnia Szkoła Twórczej Pracy z porcelaną dla studentów z Chin, Ołomuniec, Czechy; 2016 Warsztaty form gipsowych z negatywem bezpośrednim, Uniwersytet w Pécs, Węgry ; 2018 Uko Ješita – warsztaty małego formatu w ceramice, Ołomuniec; 2019 Rysunek eksperymentalny, Uniwersytet w Mariborze, Słowenia; 2020 Edukacja artystyczna w czasach koronawirusa; międzynarodowa konferencja online z warsztatami, organizowana przez INSEA; 2018 Aktywny udział (wykład) w Konferencji Edukacji Artystycznej, Uniwersytet Szanghajski, Szanghaj; 2021 Biennale Rzeźby Polskiej. W programie Biennale konferencja: Kształt gdzie wygłosił wykład na temat kształtu w twórczości rzeźbiarza Mariuso Kotrby. Otrzymane nagrody: 2012 Pierwsze miejsce w międzynarodowym konkursie na projekt elementu rzeźbiarskiego, firma SKANSKA 16; 2015 Pierwsze miejsce w artystycznym konkursie na projekt rzeźby w przestrzeni publicznej, Hlučín; 2020 Finalista w konkursie Artist of the Month organizowanym przez międzynarodową platformę artystyczną itsliquid

Między fabułą a symbolem.

Fragment tekstu Roberta Bučka

„Zdefiniowane zostały kwestie, którymi nadal się zajmuję .....Do najważniejszych należą stopień opisowości i estetyzacji w odniesieniu do fabuły, rozbieżność między fabułą a symbolem; ich przeplatanie się a jednocześnie poszukiwanie granic każdej z tych przeciwstawnych zasad rzeźbiarskich.”

Autoreferat i portfolio dr Roberta Bučka odkrywają przed recenzentem zakres jego działań twórczych i potwierdzają zdefiniowane przez niego poszukiwania. Autoreferat ma formę osobistej wypowiedzi, jest zapisem piętnastoletniej drogi artystycznej, która jest źródłem i podstawą jego pracy habilitacyjnej. Przybliża w nim swoje rozważania na temat doświadczeń jakie postrzega dzięki działaniom rzeźbiarskim, w których przeplata się tak przez niego podkreślany wątek fabuły i symbolu, oraz problemy, które dotyczą m.in. skali, współdziałania z otoczeniem i niesionymi możliwościami zmian.

Co prawda w autoreferacie zabrakło odniesienia do szerszego tła w obszarze sztuki współczesnej, niemniej przedstawiony materiał daje pełniejszy obraz działalności artystycznej i przybliża postawę Roberta Bučka wobec sztuki. Uzewnętrznienie tej postawy uzyskujemy w powstałych i prezentowanych wcześniej cyklach: *Wieże widokowe (2007-2009)*, *Struktury(2011)*, *Krajobrazy (2018)*. Cykle przekonują autentycznością działania. „Wieże widokowe” były symbolicznym przedstawieniem człowieka w krajobrazie, jednocześnie symbolem drogi w górę. *Struktury* - to praca z konkretną, opisaną historią i z konkretnymi tematami (na uwagę zasługuje wersja rzeźby *Arka*). *Krajobrazy* i inne motywy, pojawiające się w twórczości to pejzaż i dom, które są ilustracją powstałych historii i miejsca gdzie się rozegrały. Te doświadczenia stanowią tło i bazę dla pracy habilitacyjnej.

Przedstawiona praca habilitacyjna to zestaw siedmiu rzeźb i instalacji, które prezentował na indywidualnej wystawie zatytułowanej kodem „4+1/3+kk”. Prace zaprezentowane zostały w pięciu różnych przestrzeniach w centrum miasta Ołomuńca w marcu 2020 roku. Zbiór prac powstał w latach 2019–2020 jako kompleksowa kolekcja. Są to:

Instalacja *Janiszów* (szkło, glina 330x330x2 cm) ,

Mikoszewo (drewno napływowe, skrzynki na owoce 500x500x50 cm) w Galerii Caesar

Instalacja *Dobro/Byt* (porcelana, szkło, stal 180x120x110 cm);

Gdzie nie będziemy mieszkać (ceramika, stal 400x220x230 cm) w Galerii XY

Rzeka jest moim ulubionym sąsiadem (drewno, szkło 200x450x95 cm);

Łóżko (1000sztuk dachówek (260x110x22 cm) w Atrium Uměleckého Centra Univerzity Palackého

Instalacja (drewno 300x150x300cm) w Kościele Matki Bożej Śnieżnej

W Galerii Basement Project miała miejsce ekspozycja odsłaniająca wstępny proces twórczy (rysunki, modele, projekcja video, przypadkowe, znalezione artefakty). Wystawa ta nie wchodzi w zakres pracy habilitacyjnej

W zestawie wymienionych prac habilitacyjnych uwagę zwracają dwie instalacje, instalacja *Mikoszewo* i *Janiszów* zestawione w jednej przestrzeni Galerii Caesar. Tytuł instalacji *Mikoszewo* pochodzi, tak jak innych prac, od nazwy miejscowości Mikoszewo, wsi położonej na prawym brzegu Wisły , tuż przy ujściu do morza , gdzie osadza się dryfujące drewno. Habilitant przenosi ten proces osiadania i nadaje mu nowy kontekst. Wprowadza do galerii w skrzynkach po owocach, w których układ elementów drewnianych opracowanych wodą, zróżnicowanych swoją skalą sugeruje kierunek osadzania się dla całego zbioru. W tej galerii obiekt ten, jak pisze Habilitant, tworzy relief. Ta pierwsza zaprezentowana wersja, w swojej początkowej części miała charakter procesualny (zbieranie, gromadzenie, dobieranie,

przewożenie, układanie) a w przestrzeni galerii – symboliczny. Była zatrzymaniem dryfującego drewna w kadrze skrzynek i nadaniem instalacji cech ważnego zbioru. Wspomnę tu o drugiej ekspozycji *Mikoszewa*, w Galerii Regionalnej w Jihlavie - ma ona inny układ. Układ, który zdecydowanie mocniej podkreśla proces nanoszenia, unoszenia i osadzania drewna. W drugiej wersji widoczny jest silny dialog z przestrzenią. Jest to dialog z przestrzenią zastaną, która tworzy pole wymiany, w której odbiorca może odczytywać różne konteksty. Robert Buček tak pisze w autoreferacie - *W konkretnych sytuacjach uświadomiłem sobie, jak ważna jest przestrzeń, w której instaluję swoje dzieło. Że nie chodzi tylko o architekturę, światło, proporcje, wielkość i układ danego miejsca, ale o to, jak dużą rolę odgrywa to, jaką „informację” nasi w sobie dana przestrzeń, i jak ja mogę z tą notacją pracować.*

Janiszów podobnie jak instalację *Mikoszewo* można rozpatrywać w kategoriach sztuki w procesie. W tej pracy najistotniejszym aspektem jest proces tworzenia przy użyciu dwóch materiałów i obserwacja całego łańcucha zdarzeń, przemian, jakie następują. Robert Buček wprowadza w tej pracy refleksję artystyczną nad procesem zmian jakie występują nawet w najbliższym krajobrazie, poprzez przeniesienie naturalnego procesu wysychania mułu rzecznoego do galerii. To umożliwia obserwację przeobrażania się tego materiału w zaschniętą skorupę w trakcie trwania wystawy. Ta instalacja jest komentarzem ekologicznym, który zmusza do postrzegania tych zagrożeń i też ma wymiar symboliczny.

Częstym motywem poszczególnych rzeźb i instalacji zarówno wcześniejszych prac jak i przedstawionych w zestawie habilitacyjnym jest motyw domu, mieszkania, rzeki. Do tych prac należy obiekt zatytułowany *Łóżko*, na które złożyło się około 1000 starych dachówek z zburzonego już domu. To nawarstwianie i odczytywanie historii w zachowanych dachówkach, ułożonych niczym materac łóżka, ma wymiar symboliczny. Jest początkiem i końcem w wielu wymiarach. Obiekt ten jest zestawiony z *Rzeka jest moim ulubionym sąsiadem*, który tworzy pewną opowieść, tęsknotę, marzenie, podparte wprowadzonymi materiałami, drewnem i szkłem. Nie jest rolą recenzenta ocena wystawy, niemniej, kiedy prezentacja prac prowadzona była pewnym kluczem, pozwalam sobie na pewną dygresję dotyczącą zestawienia obiektów, o których mowa wyżej. Łączy temat domu, ale pewien dysonans tworzy ich skala i historia powstawania.

Robert Buček świadomie poszerza pole doświadczania bliskich mu tematów. Taki jest zestaw instalacji *Dobro/Byt* zrealizowanej w porcelanie i *Gdzie nie będziemy mieszkać* do zbudowania której użył wypalanej gliny. Obie składają się z wielu elementów nawiązujących swoją konstrukcją do mieszkania, bądź domu. Inne opracowanie tematu, któremu nadaje inną formę.

To co pozostaje niezmiennie to paleta środków artystycznych jakich używa, to przede wszystkim tradycyjne materiały przypisane ziemi, wodzie, drzewom.....

Podsumowując można stwierdzić, że działania Habilitanta uruchomiły przesunięcie granicy pomiędzy obiektami a sferą ludzkiego doświadczenia i wyobraźni, swoimi działaniami wpisuje się w sztukę dzisiejszą, w której coraz częściej interesuje nas kontekst. Przedstawiony do oceny zestaw prac w postępowaniu habilitacyjnym stanowi reprezentatywny wybór, prezentuje filozofię artystyczną, myślenie o sztuce, które ogniskują się na poszukiwaniu tego co jest pomiędzy fabułą i symbolem, o pojawiających się związkach, zależnościach, nowych podtekstach. Habilitant pokazuje znaczny i wartościowy dorobek artystyczny, aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym, bierze udział w licznych sympozjach w kraju i zagranicą, jest zaangażowany w pracę dydaktyczną.

Osiągnięcia dr Roberta Bučka spełniają wymagania określone ustawą Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z 20 lipca 2018 roku (art. 219 ust.1 pkt 2), tym samym popieram wnioszek do Rady Dyscypliny Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

